

प्रातः स्मरणीयं प्रसन्नं श्री गणेशाय नमः
प्रारम्भः ४४४ ४४ ४४४ ४४४ ४४४ ४४४ ४४४ ४४४ ४४४ ४४४

प्रतः स्मरणीयस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः विप्रेशं माधवं दुर्गं सिद्धिं दुर्गा पाणिं च भैरवम् ॥ यदैकशीं गृहं गङ्गां
भयानीं मरिचिकां क्रीडां ॥ १ ॥ प्रतः स्मरामि दिनमापकं जंभाभुषं वेदानवेद्यकृतराजवे
षम् ॥ वैदेहि स्मरामि पुतं स्वजनाभिरानं सारसं च गरीशं शम्भुं पराम्भम् ॥ २ ॥ प्रातर्गङ्गां मि
थरितं दुर्गं तानं हनुं रामस्य लोकफलं भुजं कृतं तानं कस्य ॥ वासिन्धुवन्धकं यथा
भयवंधं हनन्तारामं तनोति च विभीषणराजराजा ॥ ३ ॥ प्रातः करोमि कालिकाम्
नाशकाम् तद्वर्मादं भवति भक्तिं करं परं मे ॥ श्रुतः स्थितेन सत्त्वदानविदात्मकेन रा
मे साध्याद्यगुरुदेवतपाभिपुतः ॥ ४ ॥ श्लोकत्रयं पठति प्रभाते श्रीरामचन्द्रा
दि ताचिन्तयतिः प्रातः श्रियं कीर्तिमनन्तसौख्यं लब्ध्वा चिरं रामपदप्रप्राप्ति ॥ ५ ॥
प्रातः स्मरामि यत्पुतसवितुर्वरेण्यं दुर्गं हिमराजं लम्बचोऽथ तन्नुर्वज्रं वि ॥ सा मानि
पस्याकिराणाः प्रभयादिहेतुं प्रह्लादराजं कर्मलक्ष्म्याचिनयन्नुपमम् ॥ ६ ॥ प्रातर्न
जामितराणि तनु

॥ १ ॥

॥ १ ॥

५ प्रातःस्मरणं
 एतन्मन्त्रः

प्रत्येकत्रयमिदं पुराणं सदा सा प्राप्नुयात्प्रकम्पम् ॥ प्रातः उच्यते प्रसातं प्रः पठेत्
 प्रयतः पञ्चान् ॥ १३ ॥ दिव्या पुष्पाणि तत्तुनीलसुखहस्तोरक्तोत्पलाभवनाराणां
 भवतीं वरेषाम् ॥ १४ ॥ प्रातर्नमामि महिषासुरचरां सुराग्रभासुरप्रभुरय
 दैत्यविनाशदताम् ॥ प्रभियैऋतद्रुमुनिमोहनशीललोभां चरातीं मत्तममम
 पुष्पाणि तत्तुनीलसुखहस्तोरक्तोत्पलाभवनाराणां ॥ १५ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभिवाषट्पत्रीं
 समस्तजगतां हरितां पृथ्वीम् ॥ संसारबन्धनाविमोचनहेतुभूतां मापापहंसा
 मधिगम्य परस्परविमोः ॥ १६ ॥ प्रत्येकत्रयमिदं देव्याश्चण्डिका प्रापठेन्नरः ॥ सर्वा
 ल्का मानवा प्रोतिविष्णु लोके महीपते ॥ १७ ॥ प्रातः स्मरामि भद्रभीतहरं सुरेशं गंगा
 धरं वृषभवाहनमभ्यर्चये शम्भु ॥ विद्वाङ्मुनिवरगणभद्रहस्तमीशं संसारोगहर
 मोबधमहिनीपम् ॥ १८ ॥ प्रातर्नमामि गिरिशं गिरिनाथं देवं सर्गस्थितिप्रलपकार
 तामादिदेवां

प्रातः नोभिर्प्रसिद्धं पदवत्कसुरे नतमर्चितं ना। यद्विप्रमोचनविनिगृह्यते सुभतं वै
 नोभ्यः पालनपरं विष्णुत्मात्मकं वा॥७॥ प्रातर्भजाभिसावितारमनन सात्तं पापौघं शत्रु
 भयरो गहरं पांचतस्य लोककल्पनात्मककालमुत्तिंगोकराठवन्धनविमोचन
 आदिदेवम्॥८॥ श्लोकः कत्रपमिदं भानोः प्रातः काले पठेत्तु पः सर्वव्याधिविनिर्मु
 क्तः पांसुस्वमथाशुप्रातः॥९॥ प्रातः स्मरामि गगनाय मनो ययन्ध्यांसिद्
 रपरापारं शोभितगगद्गुम्भम्॥१०॥ उदराविबुधपरित्वराडन चरादराड मारुताडधादितु
 रनापकवृत्तं पम्भम्॥११॥ प्रातर्नमामि चतुराननयस्य मानमिच्छा न कुलमपि
 लंच वरं धनम्॥ तं तद्विनां द्विरसनाधिपतु सुत्रं पंचं विनाशचतुरं शिखः शिख
 ॥१२॥ प्रातर्भजाभ्यभयं दं विभुभक्तशौकदा प्रा नलंगगाविभुं वा कुत्ररास्यम्॥
 श्रीज्ञानध्यानविनाशनहंति शास्त्रं सुमुत्साहं यद्दुर्नमहं सतमीश्वरस्य॥१३॥

लोकत्रयपादुस्तस्यैषात्पात्तपदं हरेः ॥२५॥ प्रातः स्मरामिरवु नाप्यभुखाविमं
 मन्दास्मि तं मधुरभावि विनालभावनम् ॥ कर्त्तव्यं विचित्रं कुर्यात्तस्योन्निगतं कर्त्तुं
 नदीर्घनपननपनाभिरामम् ॥२६॥ प्रातर्जामिरवु नाप्यभुखाविमं रसोगरा
 प्रभपदं वरदं द्विजेभ्यः ॥ पद्मार्जसंस्तुतिविभज्य महेशचापं स्तीताकराग्रहणं
 गलमापसद्यः ॥२७॥ प्रातर्नमामिरवु नाप्यभुखाविमं पद्मां कुशादिशुभले
 विसृज्यावहं मे ॥ पौर्णे मा न स मधुप्रतसेयमानं शापावहं स पदिमै तमधर्मपत्न्या ॥२८॥
 प्रातर्वर्षादिवत्तसावु नाप्यभुखाविमं मयागोषहरितकलं शमलं निहन्ति ॥ पत्न्या
 तीजापतिना सह मोक्षका माप्रीत्या सह स्त्रिहरिना मसमं ज्ञाप ॥२९॥ प्रातः प्र
 वेष्टुं श्रुतिभूतां रवुनाप्यभुक्तिं नीलां धृजौ त्यजति तेतरत्नीलां ॥ प्रामत्तमौ
 कि कविशेषविभूषणा व्याप्ये पांसुमस्तमनिनिर्गमस्य हव्ये ॥३०॥ वः श्लोकपंचक

विशेषशरांविदितविश्वमनोभिरामं संसारं गहमोषधमक्षितीप्रम् ॥ १८ ॥ प्रातः
 भुजाभिशिष्यमेकमननमाध्वं वेदानवेद्यमननं पुरुषं महानम ॥ नामादि
 मेपरहितं पञ्चावशं संसारं गहमोषधमक्षितीप्रम् ॥ १९ ॥ प्रातः समु
 स्थाप्रक्षिप्यं विचिन्त्य ज्ञेयं कवचं पेषुदिनं पदनिर्देशः स्वजातं बहुमन्मसं चितं
 हित्य पदं वांति तदैव रांशोः ॥ २० ॥ प्रातः स्मरामि भवतीति महान्ति शास्त्रेना
 रापरां गङ्गा पाह नमः अनामद ॥ ग्राहामि भुतपराधारामुक्तिहेतुं ॥ च
 कोप्रथं तदुगायौ प्रपन्ननेत्रम् ॥ २१ ॥ प्रातर्नमामि मनसा च सा च मूर्ध्नि पा
 दोरविमपुगलपरा मस्य पंसः ॥ नातपरास्य नरकात् संवतारस्य पाराप्र
 राप्रपरा विप्रपरा प्रसास्य ॥ २२ ॥ प्रातर्भुजाभिर्भजतामभयं कर्तुं प्राकसर्व
 मनकतपापभप्रापहृत्पै ॥ पोताहयन्क पतितां द्विगजेन्द्रबोरशोक
 प्रसाशनमकरो हृतं शंखं नमः ॥ २३ ॥ नोक्तप्रणिदं पुराणं प्रातः काले पठेत् ॥

प्रातःस्मरणीयसोत्रम्

जलिव्यासो ह नमः पंचविंशति वराः ॥ कृपापरायणमश्चसमैतौ चिरजीविनः ॥ ३८ ॥ सु-
तान् स्मरेन्नित्यं श्रीकण्ठे पञ्चम्या कर्म ॥ श्रीवेदेषु शतं सोपितं पञ्चाधिविधं ज्ञा-
तः ॥ ४० ॥ अहिंसा प्रौढी तारा कन्या मन्दोदरी तथ्या ॥ पंचकंच स्मरेन्नित्यं महा-
पातकनाशनम् ॥ ४१ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्यतस्तनमतालो ॥ विष्णुपति नमः
स्तुभ्यं पादस्यार्धं ज्ञानमस्य मे ॥ ४२ ॥ पाञ्चसत्त्ववसुधै परगतो प्रीतिर्गुणै नमता
विद्या प्राप्य स न स्वपोषितिरतिधनो कायवादाभयम् ॥ भाक्तिः शुक्तिनिशक्तित्वात्सवद-
ने संसारमुक्तः स लोपते तेषु वसन्ति निर्मलगतास्तेभ्यो नरेभ्यो नमः ॥ ४३ ॥ स्थानं प्रधानं
नर्तनं प्रधानं स्थानो स्थितः काष्ठकोटिः पिवीतुः ॥ कपकपातकिशोबनागौ शंभोर्गले
गर्जति गर्जमर्ज ॥ ४४ ॥ नागः एतन्निनागादिनागारे कुशलं तवा कृतं सति कुशलम्
स्माकं प्रतप्तं पीयूषं च ॥ ४५ ॥ प्रातः स्मरणीयसोत्रं स मापुंशु भगवत्पुंशु
मंभूयात् पुस्तके श्रीपद्मसंहितायां द्वाविंशत्यध्याये सर्वत्र १८३७ लुन १२८॥

॥४॥

4

मिदं मनजः पदेन तवितं प्रभात स नये पुरुषः प्रवक्ष्ये श्रीरामकिंकरजनेषु तस्य
 यमुरण्ये भुत्वा प्रपाति हरिलोक मनपलभ्यम् ॥ ३० ॥ प्रथमा मुनिस्त्रिपुरा नका
 निर्गन्तुः शशिनो मिसु तोयुद्यश्च ॥ ३१ ॥ च शकः शाने राहु केतयः कुर्वन्तु सर्वे मम
 सप्रभातम् ॥ ३२ ॥ मरीचिश्च विरूपक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सप्रभातम्
 सनकुमारः सनकः सनमनः तिनातनो व्यासपराशरौ च ॥ सप्तस्वराः सप्रस्ताता
 श्व कुर्वन्तु सर्वे मम सप्रभातम् ॥ ३४ ॥ सप्तर्षिणाः सप्तकुला च नाश्वसप्रविपा
 पधना विसप्रभरादि कुला भुवनानि सप्त कुर्वन्तु सर्वे मम सप्रभातम् ॥ ३५ ॥ दध्नीति
 गन्धाः सप्तसप्तधापः सप्तर्षिपाशुः ज्येष्ठन च तेजः नमः सुशब्दं महतः सहेव कुर्वन्तु
 सर्वे मम सप्रभातम् ॥ ३६ ॥ इत्थं प्रभाते पापवित्रं वदेत्स्मिन् शराय पापानि त्वं दः
 मना सस्मिन् सप्रभातम् ॥ नवे च नित्यं नगवत्प्रसादात् ॥ ३७ ॥ पुण्यश्लोको नलो रमा
 पुण्यश्लोको पुधिष्ठितः पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ ३८ ॥ अथ

॥ ३३ ॥